

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/148/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118010765
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118010765.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci odsúdeného H. L., narodeného dňa XX.XX.XXXX v G., Srbská republika, trvale bytom L., E. J. X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného H. L. proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 16. mája 2018, č. k. 3PP/39/2018-23, rozhodol na neverejnom zasadnutí konanom dňa 6. novembra 2018 v Trnave

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného H. L., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 16. mája 2018, č. k. 3PP/39/2018-23 bola v zmysle § 415 ods. 1 Trestného poriadku podľa § 66 ods. 1, ods. 2, § 67 ods. 1 Trestného zákona (ďalej aj Tr. por. a Tr. zák.) zamietnutá žiadosť odsúdeného H. L. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6T/91/2009 zo dňa 24.10.2014, právoplatným dňa 24.10.2014.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne (citácia):

„Odsúdený podal prostredníctvom svojho obhajcu dňa 22.03.2018 na Okresný súd Trnava žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Menovaný v súčasnosti v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vykonáva trest uložený rozsudkom Okresným súdom Bratislava I rozsudkom sp. zn. 6T/91/2009 zo dňa 24.10.2014 v trvaní 10 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odsúdený začal vykonávať uložený trest dňa 16.07.2014, predpokladaný koniec trestu má dňa 05.05.2019, pričom lehota v zmysle ust. § 66 ods. 1, § 67 ods. 1 Tr. zák. uplynula dňom 05.11.2016, resp. 05.11.2017 nakoľko už jedenkrát bola odsúdenému zamietnutá žiadosť o podmiennečné odsúdenie.

Súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, zástupcu ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, oboznámením sa so žiadosťou odsúdeného, s hodnotením odsúdeného, so skráteným výpisom klienta, s odpisom registra trestov, s rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn.: 6T/91/2009 zo dňa 24.10.2014, uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn.: 6T/91/2014 zo dňa 27.10.2014 a osobným spisom odsúdeného, pripojeným spisom OS Trnava sp. zn. 15PP/53/2016.

Odsúdený sa na verejnom zasadnutí vyjadroval k disciplinárnym trestom, ktoré mu boli počas výkonu trestu odňatia slobody uložené, pričom uviedol, že v jednom prípade dostal od vedúceho po pracovnej zmene kávu ako odmenu, ktorú si vzal so sebou, pričom sa nejednalo o žiadne lieky ani nič iné.

Z hodnotenia riaditeľa v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou okrem iného vyplýva, že odsúdený bol do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov premiestnený dňa 31.05.2010 z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava, pričom jeho správanie počas výkon väzby nebolo vždy na požadovanej úrovni. Na požadovanej úrovni nebolo ani správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko nedostatky sa vyskytli v dodržiavaní ústavného poriadku prenášaním nepovolenej veci, odmietaním nastúpiť do práce, zásad slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádzal do styku a v porušení časového rozvrhu dňa. Aktuálne je správanie odsúdeného na požadovanej úrovni. Počas výkonu trestu bol jedenkrát disciplinárne odmenený dňa 15.02.2017 a disciplinárne tresty evidované nemá. Odsúdený je zaradený do práce na pracovisko Alro Slovakia, kde je jeho morálka na požadovanej úrovni. Resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá (povaha trestného činu, opakovaná trestná činnosť). Záverom sa konštatuje, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečne prepustenie a odporúča sa podmiennečne prepustiť.

Zástupca ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na verejnom zasadnutí dodal, že v hodnotení neprišlo k žiadnym zmenám, záver hodnotenia zostáva nezmenený, zároveň sa zástupca vyjadroval k zahladením trestom odsúdeného.

Z odpisu registra trestov odsúdeného vyplýva, že tento bol doposiaľ 2-krát súdne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody, b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 67 ods. 1 Trestného zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Z dikcie týchto ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody po splnení jednak formálnej podmienky (zákonom stanovenej doby výkonu trestu) a súčasne po splnení dvoch materiálnych podmienok (plnenie svojich povinností odsúdeným a správanie odsúdeného vo výkone trestu, ktorým preukázal polepšenie a skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život).

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že síce formálna podmienka podmiennečného prepustenia v danom prípade bola splnená, keďže odsúdený vykonal viac ako 3/4 uloženého trestu, avšak pokiaľ ide o materiálne podmienky, splnená nebola ani jedna. Z hodnotenia ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, z ktorej vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni, ba práve naopak s odsúdeným boli počas výkonu väzby ako aj výkonu trestu problémy s jeho správaním sa, nakoľko mal niekoľko trestov, ktoré sú už zahladené, zároveň súd na to, aby mohol vysloviť že odsúdený splnil prvú materiálnu podmienku, musel by najskôr nadobudnúť dojem, že výkon trestu mal na odsúdeného výchovný charakter a odsúdený si svojím správaním „zaslúžil“ takúto mimoriadnu odmenu za svoje správanie. Čo sa týka polepšenia, takýto záver totiž nie je možné vyvodiť z celkového hodnotenia odsúdeného počas výkonu trestu. Odsúdenému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, pričom záver o jeho prípadnom polepšení je potrebné vyvodiť resp. posudzovať z celkovej doby výkonu trestu odňatia slobody, ktorú odsúdený z uloženého trestu aj so započítaním už vykonaného trestu resp. vykonanej väzby spolu vykonal. Súd pritom poukazuje na disciplinárne tresty odsúdeného, ktoré síce odsúdený má formálne zahladené či už plynutím času. Uvedené prirodzene neznamená, že keď je odsúdenému uložený disciplinárny trest, potom automaticky stráca šancu byť podmiennečne prepustený. Na druhej strane však pokiaľ je odsúdený disciplinárne

trestaný počas niekoľkých rokov výkonu trestu odňatia slobody (1x v roku 2009, 1x v roku 2011, 2x v roku 2013 a 1x v roku 2015), potom jediná odmena „nezmaže“ jeho predchádzajúce správanie sa. Opačný výklad by potom nevyhnutne musel znamenať, že odsúdený môže mať počas výkonu trestu odňatia slobody aj disciplinárne tresty a stačí, ak sa mu tieto pred rozhodovaním o jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie zahľadia a prípadne ak ešte získa aspoň jednu disciplinárnu odmenu či aspoň návrh na jej udelenie, bude sa z toho automaticky usudzovať, že sa polepšil. Súd tak jediná odmenu neposudzoval izolovane od disciplinárnych trestov odsúdeného, ale vníma skôr ako výsledok účelovej snahy odsúdeného o formálne preukázanie jeho „polepšenia sa“ pri uvedomení si toho, že v blízkej dobe bude žiadať o podmiennečné prepustenie. Ak teda z týchto dôvodov súd nemal za preukázané polepšenie odsúdeného, potom nemohol mať za preukázané ani očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Súd zároveň poukazuje aj na to, že udelená odmena odsúdenému bola uložená 15.02.2017 a od tej doby opätovne „len prežíva“ a očakáva, že jedna odmena za tak dlhý čas aký bol vo výkone trestu asi bude postačujúca na splnenie prvej materiálnej podmienky. Zmysel podmiennečného prepustenia nespočíva len v tom, že odsúdený bude za dobré správanie, resp. za vzorné plnenie si pracovných povinností počas výkonu trestu odňatia slobody automaticky prepustený na slobodu po splnení formálnej podmienky stanovenej zákonom (určenej doby vykonania trestu), bez zreteľa k účelu trestu. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa nedostane do rozporu so zákonom.

V zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má mať aj výchovný účel. Ak sa teda odsúdený opakovane vo výkone niekoľko ročného trestu odňatia slobody dopúšťa konaní, pre ktoré sú mu ukladané disciplinárne tresty, potom je z toho možné logicky vyvodiť, že výkon trestu odňatia slobody zrejme nevedol v jeho prípade k náprave, pričom len jedinou disciplinárnou odmenou nemôže byť preukázané polepšenie a potom ani očakávanie, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život.

Súd má za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas výkonu trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. a to najmä ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov.

Vzhľadom k tomu, že odsúdený nespĺňa materiálne podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, súd jeho žiadosť ako nedôvodnú zamietol.“

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote (na verejnom zasadnutí okresného súdu dňa 16. mája 2018, po jeho vyhlásení, priamo do zápisnice na č. I. 22 spisu), po porade s obhajcom, sťažnosť odsúdený H. L.. Prítomný prokurátor sa práva podať sťažnosť proti napadnutému uzneseniu na verejnom zasadnutí výslovne vzdal.

Odsúdený H. L. ani jeho obhajca sťažnosť doposiaľ bližšie neodôvodnili.

Prokurátor sa k sťažnosti odsúdeného nevyjadril.

Vec bola sťažnostnému súdu predložená spoločne s predkladacou správou dňa 3. septembra 2018 a predsedovi konajúceho senátu pridelená dňa 23. októbra 2018.

Krajský súd v Trnave z podnetu podanej sťažnosti v intenciách § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného H. L. nie je dôvodná.

Okresný súd postupoval v súlade so zákonom a správne, keď na podklade zhromaždeného spisového materiálu a dokazovania vykonaného predpísanou formou dospel na verejnom zasadnutí k tomu hodnotiacemu záveru, že odsúdený H. L. nespĺňa podmienky vyžadované ustanovením § 66 ods. 1, ods. 2, § 67 ods. 1 Tr. zák. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, vecne správne špecifikované súdom prvého stupňa v napadnutom uznesení.

Senát Krajského soudu v Trnave jako stážnostný soud si všechny závěry okresního soudu plně osvojuje a v rámci postupu svého konání na ne jako na správně v celom rozsahu odkazuje, a to bez potreby opakovania takýchto dôvodov. Aj podľa zistení stážnostného soudu odsúdený H. L. nespĺňa podmienky predpokladané vo vyššie uvedenom ustanovení § 66 ods. 1, ods. 2, § 67 ods. 1 Tr. zák. z hľadiska materiálnej stránky.

Ochrana ostatných členov spoločnosti si vyžaduje u odsúdeného ďalší výkon trestu odňatia slobody.

Nezistiac podmienky pre zmenu napadnutého uznesenia senát Krajského soudu v Trnave podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. stážnosť odsúdeného H. L. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je stážnosť prípustná.